simisse ja liajomisse läbbi. Kas kulete kül liati teie, kes luggejatte hulgas nored mehhed ollete, mis nisuggusest seggatsest ellamisse wisist tulleb, peäle sedda suremat hinge kahjo?

Hans ei jätnud wimaks mitte ni paljo järrele, et temma pattude läbbi abbraks läinud kehha saaks auga hauda pandud. Ussuwöllajad risusid weel wimist ärra. Keik perre maiad said müdud. Kristina piddi wimaks liñnas kui pessotüdruk omma hädda leiwarasukest ennesele otsima, ja löppes kui kerjaja. Sel wisil saab ots neile, kes üllemeelsed ja jummalakartmatta on olnud.

Kiusaja.

Olli üks suur illus külla, mis järrele laiad, wiljalissed wäljad, tuggewad heinamaad, kaunis suur mets, laiad karjamaad, ja jöggi olli, mis rohkeste kallasako wäljaandis. Külla rahwas moistsid keigest sest ennestele parrajat kasso sata, sepärrast et

ollid kermed töteggijad, targad hooltkandjad ja kassinad keige omma ellamisse wiside sees. Et nemmad joukaks ollid sanud, sedda nende maiad ja keik perre honed, need rohked maia ja pöllo riistad ning noud, nende tuggewad lojussed, ja nende riette teggomood selgeste üllesnäitasid. Liñna rahwas otsisid keige enneminne seält küllast nende puhhast wilja ja lihhased lojussed. Hobbosed ollid isseärranes ni illusad ja tuggewad, et paljo otsijad nende pärrast ollid. Sest se tulli ka, et, kui ühhel perremehhel surema kullutamisse jures rohkeminne rahha tarwis läks, kui temmal praego käe al olli, liñna rahwas temmale heamelega laenasid. Teädsid, et se neile öigel wisil ja seätud aial saaks kätte tassutud. Üllem assi olli, et seäl külla rahwas issekeskis kalli rahho sees ellasid, ommad lapsed jummalakartlikkult ülleskaswatasid, omma orjade wasto öiged ja lahke melega ollid, ja omma ning nende ommade hinge önnistusse eest kirriko ja kodduse pühhitsusse läbbi truiste hooltkandsid.

Eesti-ma rahwa Kalender 1854, lk. 33